

Závěť a její místo v dědickém řízení

Posuzovaná rigorózní práce má přiměřený rozsah 114 stran vlastního textu, 3 strany použité knižní a časopisecké literatury, 7 stran příloh - vzorů evidence závětí a listin o správě dědictví. Rozsahem a způsobem zpracování je práce dostatečná.

Rovněž systematika práce je vhodná (byť je třeba poznamenat, že obsah práce překračuje zadání, vyjádřené samotným názvem, protože se zabývá řízením o dědictví celkově). Práce je členěna do osmi částí, z nichž jádro představuje část třetí (Závěť jako jeden z právních důvodů dědění) a část čtvrtá (Řízení o dědictví). Za klad práce je třeba považovat to, že autorka bohatě cituje judikaturu českých soudů k již propracovaným otázkám dědického práva a řízení. Bohužel trpí práce v této souvislosti i častým nedostatkem – veškeré judikáty přijímá jako jednou provždy daná závazná řešení, ačkoli právě práce tohoto typu by měla být příležitostí pro komentování praktických postupů (souhlasné, popř. i kritické). V té souvislosti je třeba autorce vytknout i „paušální“ způsoby citace použitých pramenů. Tyto kritické výtky neznamenají, že autorka nepřináší mnohde i vlastní stanoviska a názory : přináší je, zamýšlí se např. i nad textem návrhu nového občanského zákoníku v otázkách dědického práva, což je hodno ocenění. Celkově tedy jde o práci kvalitní, již vytýkám právě jen nepřiměřený „ostych“ před publikovanými judikáty.

V uvedené souvislosti doporučuji jako téma k obhajobě posuzování otázky spáchání trestného činu jako otázky prejudiciální v dědickém řízení (viz výklad na str. 16 práce). Dále doporučuji jako téma otázku účastníků dědického řízení (výklad na str. 58 – 61 práce, i jinde).

Konečně by se měla kandidátka vyjádřit k zamýšlenému a dosahovanému účelu elektronické evidence závětí.

Práce jako celek odpovídá požadavkům na rigorózní práce kladeným a doporučuji ji k obhajobě jako základu rigorózní zkoušky.

V Praze, dne 23.11.2005

Prof. JUDr. Alena Winterová, CSc